

Κόκκινα από πάτρα ★ μαντηλιά

ΕΝΤΥΠΩ ΔΡΟΜΟΥ

ενάντια στην κρατική διαχείριση της covid-19 και την προπαγάνδα των δημαγωγών

#9 16/01/2021

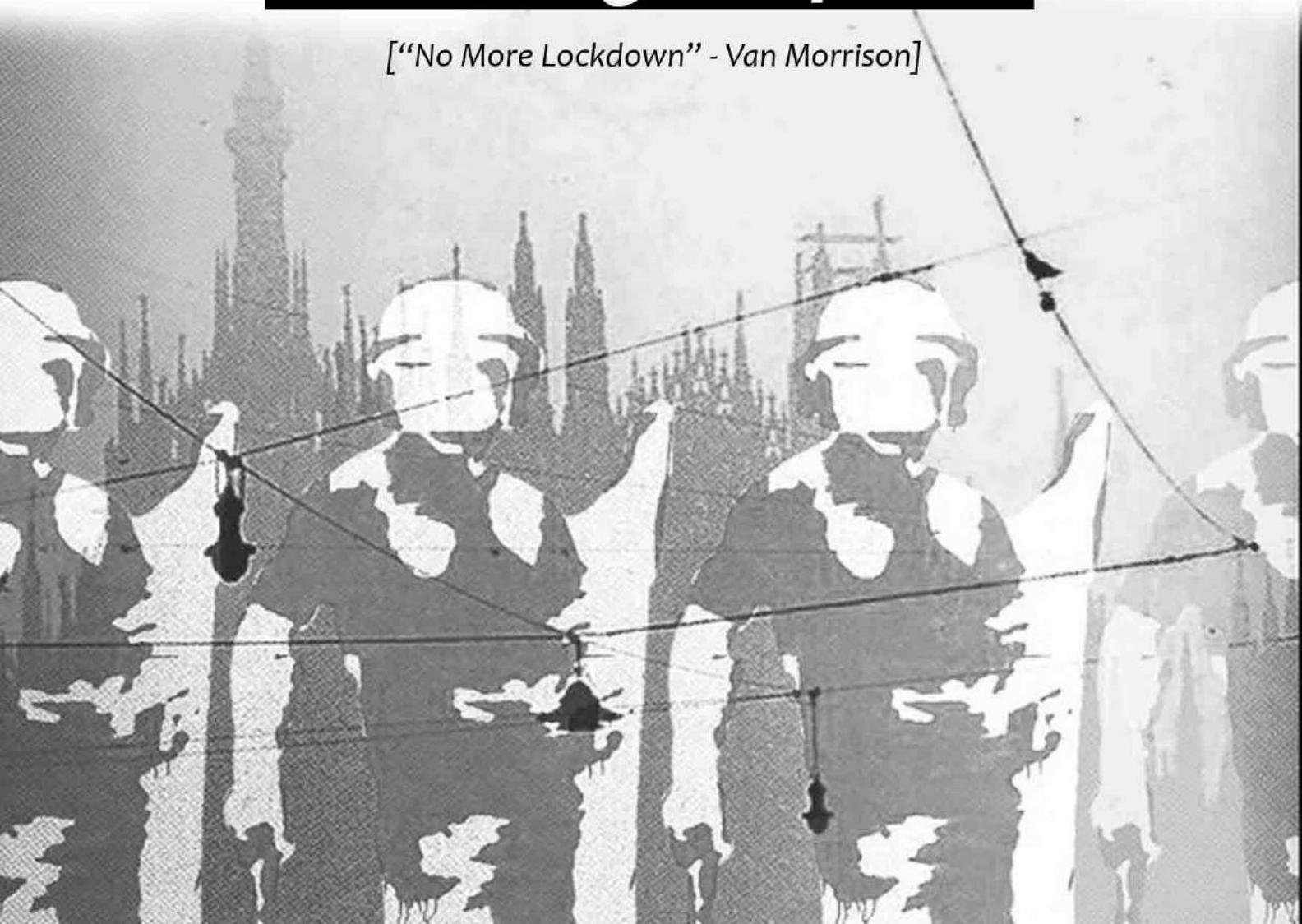
No more lockdown

No more government overreach

No more fascist police

Disturbing our peace

[“No More Lockdown” - Van Morrison]

EDITORIAL

Σηκώνουμε τα κόκκινα μαντήλια!

Λένε ότι το πρώτο θύμα κάθε πολέμου είναι πάντα η αλήθεια. Τι διαφορετικό θα περίμενε κανείς από έναν "πόλεμο κατά ενός αόρατου εχθρού";

Ανασηκώσαμε λοιπόν τα κόκκινα μαντήλια σαν δήλωση και κάλεσμα σε συλλογική κριτική, αντιπληροφόρηση και πράξη από την εργατική πλευρά της ιστορίας και απέναντι στα όσα μας συμβαίνουν. Προσπαθούμε να κατανοούμε τι και γιατί γίνεται και πώς θα το αντιπαλέψουμε, γιατί μόνο για το καλό μας δεν είναι. Ερευνούμε, σκεφτόμαστε, συζητάμε συλλογικά και πράττουμε.

Για περισσότερα επισκεφτείτε το
<https://www.redscarves.net>

επικοινωνία
kokkinamantiliapatra@gmail.com

Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΜΑΣ ΘΕΛΕΙ ΜΕ ΤΑ ΨΥΧΟΦΑΡΜΑΚΑ

Αυτό έρχεται να αποδείξει πρόσφατη μελέτη σύμφωνα με το Εργαστήριο Αναλυτικής Χημείας του Πανεπιστημίου Αθηνών, η οποία λέει ότι στην Αττική παραπρείται η μεγαλύτερη αύξηση της δεκαετίας όσον αφορά την κοκαΐνη και μια σειρά ψυχοδραστικών, ψυχοτρόπων, αγχολυτικών, διεγερτικών, ναρκωτικών ουσιών για τον καιρό του lock down (ειδικά του δεύτερου). Μάλιστα (οι ίδιοι τα λένε) το πρόγραμμα ανίχνευσης ψυχοδραστικών ουσιών και άλλων χημικών ενώσεων του Εργαστηρίου Αναλυτικής Χημείας του ΕΚΠΑ, το οποίο λειτουργεί από το 2010 είναι το πρόγραμμα πάνω στο οποίο στηρίχτηκε το πρόγραμμα για την 'ανίχνευση του κοροναιού' στα λύματα. Είναι αυτό που εύστοχα είχαμε πει και σε προηγούμενο τεύχος μας 'ΨΑΧΝΟΥΝ ΣΤΑ ΣΚΑΤΑ ΝΑ ΔΟΥΝ ΤΙ ΣΚΑΤΑ ΘΑ ΜΑΣ ΚΑΝΟΥΝ'. Από κάτι τέτοια, δεν είναι πολύ δύσκολο στον καθέναν μας να καταλάβει ότι ο κόσμος δεν την παλεύει εύκολα και ότι η εξουσία μας φέρνει σε αυτές τις καταστάσεις. Κατά τ' άλλα, μια χαρά οι φαρμακοβιομηχανίες, οι ίδιες που πλουτίζουν από το 'σωτήριο' σανεμβόλιό τους είναι κι αυτές που εξακολουθούν και πλουτίζουν από την καθημερινή θλίψη μας και τον εγκλεισμό μας μέσα από τις αγορές ψυχοφαρμάκων.

ANTISOCIAL MEDIA

Ένα μεγάλο κομμάτι πια της ζωής μας σε καθημερινό επίπεδο εδώ και πολύ καιρό, είναι τα social media. Και προφανώς μέσα στο lock down, όταν είσαι κλεισμένος τόσες ώρες στο σπίτι, έχουν την τιμητική τους (σε ένα πλαίσιο κοινωνικό που τα έχει νομιμοποιήσει μεταξύ μας εδώ και χρόνια). Σαν ένα ελάχιστο σχόλιο όμως προς τον δημόσιο διάλογο (προκειμένου να βρούμε όσο το δυνατόν καλύτερα σημεία συνάντησης μεταξύ μας), θεωρούμε πως σαν μέσα, παρόλη την όποια ικανοποίηση αναγκών λέγεται πως προσφέρουν, λειτουργούν αντικοινωνικά, δηλαδή εναντίον μας. Η όποια επαφή ή σχέση είναι φυλακισμένη σε μία οθόνη, σε ένα προφίλ. Για εμάς, καμία τέτοιου είδους σύνδεση χρηστών, δεν μπορεί να αντικαταστήσει την αληθινή, άμεση και αδιαμεσολάβητη επαφή μας σε πραγματικό χώρο και χρόνο έξω από τους τέσσερις τοίχους του σπιτιού μας. Και ίσως μια τέτοια άποψη να βοηθάει τις όποιες ήδη υπαρκτές αρνήσεις ενάντια στην καραντίνα, για να καταλάβουμε πως είναι καιρός να αμφισβητούμε και να μειώνουμε τις αποστάσεις που χτίζουν ανάμεσά μας καταστάσεις σαν κι αυτές του lock down (όσο κι αν αυτά ως media προκαλούν την αίσθηση ότι είμαστε κοντά). Επίσης, τα social media προωθούν σε μεγάλο βαθμό την ατομική τοποθέτηση σε ένα κάρο ζητήματα την ίδια στιγμή που υπάρχει και μία εξατομικευμένη υπερπληροφόρηση (βομβαρδισμός θα λέγαμε) μέσω αυτών. Για εμάς, πρέπει να επιδιώκουμε να συλλογικοποιούμε τις όποιες αντιστάσεις μας μέσα από κουβέντα και επαφή. Μέσα από αυτό που λέμε κοινωνική ζύμωση σε πραγματικό χρόνο. Γιατί για το κράτος επικίνδυνες είναι οι συλλογικοποιήσεις μας. Ειδικά, όταν αυτές εχθρεύονται την ατομική ζωή και με σταθερά βήματα δεν αρκούνται σε ένα κάρο ενημερώσεων, αλλά προβάλλουν άποψη για όλα αυτά που ζούμε και διεκδικούν.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ ΕΝ ΚΑΙΡΩ LOCK DOWN

Κι ενώ το κράτος μας κλείνει στο σπίτι μας, για τα τόσα ζητήματα που προκύπτουν στο θέμα δουλειά, ούτε γάτα ούτε ζημιά, ε; Σαν ένα σύντομο σχόλιο, θα θέλαμε να πούμε πως πρέπει κάποια στιγμή να μπουν στο τραπέζι μια σειρά ζητημάτων μιας και το ζήτημα δεν είναι μικρό ούτε απλό ούτε εύκολο για εμάς τους ίδιους. Ωστόσο, θα αρκεστούμε σε κάποιες πρώτες αφηγήσεις. Πέρα από το ότι είμαστε έρμαιο των κάθε λογής αφεντικών πιο πολύ από ποτέ στο τι μας ζητάνε, στο αν μπαίνουν τα ένσημα, στο πόσα μας δίνουν και στο πόσα μας κόβουν, είναι δύσκολο το να βρεις δουλειά, για να την παλέψεις. Επίσης, από την μία βιώνουμε μια τεράστια νοητική εξαθλίωση ως εργάτες εταιρειών ή του κράτους μέσα από το τόσες ώρες μπροστά σε υπολογιστές, κάμερες, μικρόφωνα και ηχεία κάνοντας το σπίτι μας χώρο δουλειάς και παρακολούθησης για τα αφεντικά (κάτι τέτοιο για πολύ κόσμο, προφανώς, ίσχυε χρόνια σε κάποιους τομείς και τώρα γενικεύεται για όλο και περισσότερους) χωρίς να γίνεται κουβέντα για την θέρμανσή μας, το ρεύμα μας, το ίντερνετ, το πώς διαμορφώνεται η ζωή μας σαν εργάτες στο σπίτι μαζί με όλα αυτά και τόσα άλλα. Κι από την άλλη, έχουμε δουλειές όπως αυτές του ντελιβερά, του φυλλαδιά, του αποθηκάριου, του υπάλληλου καταστήματος αλλά και τόσων άλλων (όπως πιο βιομηχανικές) που είναι διαρκώς στο τρέξιμο, σε δύσκολες καταστάσεις και υποτιμούνται διαρκώς. Κάθε τομέας της ζωής μας αλλάζει και σίγουρα στη δουλειά μας αλλάζουν πολλά. Βλέποντας ταυτόχρονα τους μισθιούς μας να πέφτουν, τις απολύσεις να αυξάνονται, την ανεργία να μεγαλώνει και τους σκατόμπατσούς τους που μας κόβουν πρόστιμα και μας χτυπούν να αυξάνονται μαζί με τον όλο και πιο σύγχρονο εξοπλισμό τους (όπως και αυτών των ενόπλων δυνάμεων).

**ΑΝ ΔΕΝ
ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ
ΣΕ ΚΑΘΕ ΓΕΙΤΟΝΙΑ**
**Θα βγαίνουμε
απ' το σπίτι
μονάχα για δουλειά**

ΑΝ ΔΕΝ ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ ΘΑ ΒΓΑΙΝΟΥΜΕ ΜΟΝΑΧΑ ΓΙΑ

Έχει περάσει πολύς καιρός από τη στιγμή που ξεκίνησε το 2o lock down. Είναι περίπου τρεις μήνες από τις 7 νοέμβρη. Κι ενώ μπορεί για κάποιον να θεωρείται τετριμμένο σα σκέψη το προφανές, θεωρούμε σημαντικό να το γράψουμε και στο χαρτί, με σκοπό να επικοινωνήσουμε τις αφηγήσεις μας, αλλά και σαν συνέπεια τις όποιες αρνήσεις μας: είμαστε πάρα πολύ καιρό φυλακισμένοι στα σπίτια μας και το ελληνικό κράτος μαζί με πολλά άλλα δυτικά κράτη δεν διατίθενται ούτε να μας αφήσουν ελεύθερους έξω ούτε να μας αφήσουν ήσυχους στο μυαλό μας και στα σώματά μας!

Η κρατική διαχείριση επιβεβαίωσε τα από πάνω, ειδικά μέσα στις γιορτές. Ως συνήθως, οι ημερομηνίες άλλαξαν, τα σχολεία θα άνοιγαν; - δεν θα άνοιγαν;;, η ώρα της απόλυτης απαγόρευσης ξαναγύρισε πάλι στις 21:00 το βράδυ καθημερινά (λες και είναι κανονικά κάποιο σαδιστικό παιχνίδι προαυλισμού) και εν πολλοίς ουσιαστικά τύποτα δεν άλλαξε. Ο κόσμος, που βγήκε έξω στον ήλιο να πάρει μια ανάσα, εν τέλει κατηγορήθηκε (ως αναμενόμενο) από ένα κάρο ρουφιάνους-δημαγωγούς-δημοσιογράφους για την 'αύξηση των κρουσμάτων', για την 'ανευθυνότητα', αλλά και για το σουρεαλιστικό ότι έμεινε σπίτι (βέβαια όπως έχουμε πει και σε αφίσα μας: πώς είναι δυνατόν να κλείνεις τον κόσμο στο σπίτι του και να τον κατηγορείς, όταν λες ότι ο ιός είναι επικίνδυνος σε κλειστούς χώρους; απ' ότι φαίνεται φταίμε και που δεν μπορούμε να πάμε κάπου!).

Για ακόμη μία φορά, το κράτος προσπάθησε να αξιοποιήσει την περιβόητη 'ατομική ευθύνη', με σκοπό δύο τινά: από την μία, την πολυπόθητη για το κράτος αυτοκαταστολή μας, την υπακοή στα 'μέτρα προστασίας' αλλά και την όποια εσωτερίκευση και αυτοενοχοποίηση μας, κι από την άλλη, τη λογική του κάνεις κάποιον από εμάς μπάτσο για τους άλλους όσον αφορά την τήρηση των μέτρων. Ωστόσο, όλη αυτή η ΑΝΤΙΚΟΙΝΩΝΙΚΗ πίεση, που δεχόμαστε από το κράτος και τους δημοσιογραφίσκους του, έχει καταντήσει το κράτος να τη βγάζει καθαρή και να μην δίνει λογαριασμό σε κανέναν. Για τα πάντα φταίει ο κόσμος, η κοινωνία... Για ό,τι πάει στραβά (σύμφωνα πάντα με τα δικά τους λόγια στο τι πάει στραβά) φταίμε εμείς. Όμως, όπως είπαμε πιο πάνω, έχει περάσει πολύς καιρός. Σε λίγο θα μετράμε έναν χρόνο ουσιαστικά κλεισμένοι στο σπίτι και για να πούμε την αλήθεια δεν γουστάρουμε ούτε λεπτό άλλο κλεισμένοι. Δεν ψηνόμαστε να μας κατηγορούν συνέχεια, να δίνουμε λογαριασμό στο πού πάμε ή να πληρώνουμε πρόστιμα, όταν η τσέπη μας αδειάζει, να κλείνουν συνανθρώπους μας με συνεχόμενες τοπικές καραντίνες, όπως στη Σπερχειάδα Φθιώτιδας, στην Αργολίδα, στη Σπάρτη, στη Λέσβο και όπου αλλού και να πιστεύουμε πως θα έχουμε πρόσβαση στα αυτονόητα δικαιώματά μας μόνο εφόσον τηρούμε τα μέτρα ή κάνουμε το 'σωτήριο' σανεμβόλιο των φαρμακομαφιών!

ΛΕ ΣΕ ΚΑΘΕ ΓΕΙΤΟΝΙΑ Ε ΑΠ' ΤΟ ΣΠΙΤΙ — Α ΔΟΥΛΕΙΑ —

ΑΝ ΔΕΝ ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ ΣΕ ΚΑΘΕ ΓΕΙΤΟΝΙΑ

Μέσα στον καθημερινό βομβαρδισμό από τα Μέσα Μαζικής Εξημέρωσης, έπαιξε και το ρόλο του μεταξύ άλλων, η γνώμη ή το ενδεχόμενο για υποχρεωτικό σανεμβολιασμό από διάφορους δημαγωγούς. Κάτι το οποίο από μόνο του, για κάποιους ανθρώπους, ίσως και να δημιούργησε μία έξτρα πίεση μέσα σε όλα αυτά που ζούμε, για αποφάσεις που αφορούν την ζωή μας, την υγεία μας, τους οικείους μας, τις δουλειές μας, το οποίο δείχνει και τον εκβιασμό της όλης συνθήκης και τον εκφοβισμό που όποτε θέλουν προωθούν. Για να μην ξεχάσουμε και όλη αυτή την θεαματική φαμφάρα που έπαιξε με τα σανμεβόλια από την φύλαξή τους μέχρι το τι γίνεται με τις όποιες καθυστερήσεις και ποιος τα κάνει, για να ενταθεί ο όποιος πανικός και η όποια σύγχυση.

Η όλη συνθήκη είναι ένα NEW NORMAL. Αυτό που ζούμε είναι μία νέα κανονικότητα, η οποία έχει πολύ κλεισούρα, οθόνη, θλίψη, άδειες τσέπες, άδειες σκέψεις, άδειους δρόμους, την ίδια ώρα που γκρεμίζεται πολύ άσχημα η πλάνη ότι όλο αυτό είναι μια 'μικρή παρένθεση' για το οτιδήποτε. Εμείς, όμως, ξέρουμε ότι μεταξύ άλλων συναισθημάτων αυξάνεται κι ο θυμός στον κόσμο. Ξέρουμε ότι είναι αρκετοί πια αυτοί που δεν ψήνονται άλλο με αυτή την κατάσταση και δεν είναι φίλοι της καραντίνας. Για εμάς, είναι στο χέρι μας να συλλογικοποιούμε αυτές τις αρνήσεις μας και να μην μένουμε άλλο μόνοι κλεισμένοι σπίτι. Δεν γουστάρουμε άλλο να είμαστε ένα κοινωνικό πείραμα για το κράτος και για τα κάθε λογής αφεντικά στα σώματά μας και στο μυαλό μας.

Η ίδια η κινηματική ιστορία μας μέσα από τα γραπτά της, την φιλοσοφία, τις αναλύσεις, τις πράξεις της, την αντικουλτούρα της (μέσα από εκατοντάδες θεατρικά, ζωγραφιές, συνθήματα, ταινίες και μουσικές) μίλησε κάνοντας κριτική ουκ ολίγες φορές για τέτοιου είδους κοινωνικά πειράματα σε βάρος των εκμεταλλευόμενων από τις εξουσίες, όχι μόνο στον καιρό του φασισμού αλλά και στον καιρό της δημοκρατίας και της ειρήνης, ειδικά στις 'καταστάσεις έκτακτης ανάγκης'.

**αν δεν αντισταθούμε
σε κάθε γειτονιά**

**Θα βγαίνουμε απ' το σπίτι μας
πωρόληγα για δουλειά!**

αφίσα που κυκλοφόρησε στους τοίχους της πάτρας, από τα κόκκινα μαυτήλια.

“Πρακτικά το πότε θα εμφανιστεί ο αριθμός των εμβολίων δεν μπορούμε να το ξέρουμε. Υπάρχουν ακόμη στην Ευρώπη δύο πλατφόρμες που δεν χρησιμοποιούνται, όπως είναι της Moderna και της AstraZeneca. Ο EMA πρέπει να βιαστεί ώστε να έχουμε και τις τρεις πλατφόρμες”.

Δεν είναι δικά μας λόγια, είναι λόγια ενός από τους πανελίστες/ειδικούς/κρατικούς υπαλλήλους και δημαγωγών της επιτροπής των “σοφών” για τη διαχείριση της κόβιντ 19. Προσέξατε από το παραπάνω απόσπασμα, ότι ο Γώγος (γιατί περί αυτού πρόκεται), σε δήλωση που έκανε στο κόκκινο fm, αναφέρεται στα σανεμβόλια ως πλατφόρμες.

Τα εμβόλια ως αυτά που γνωρίζουμε και έχουμε χρησιμοποιήσει ως τώρα καμία σχέση δεν έχουν με γενετική μηχανική. Και είναι γνωστά πάνω από 100 χρόνια ως τεχνική υποβοήθησης της ανοσίας του σώματος. Το ότι χρησιμοποιούν με πονηρό και σκόπιμα τρόπο οι δημαγωγοί και “ειδικοί” του κράτους και των φαρμακευτικών μια παλιά παραδοσιακή μέθοδο που λέγεται εμβόλιο, σε μια νέα τεχνολογία γενετικής μηχανικής, είναι σκοπίμως παραπλανητικό για να τα δεχτούμε ως τέτοια.

Οπότε εδώ μπαίνουν κι ερώτηματα. Τί άποψη έχουμε για τη γενετική μηχανική, για τις τεχνητές μεταλλάξεις και τι βιοτεχνολογία; Θέλουμε και χρειαζόμαστε όλα αυτά για να ζήσουμε; Είναι η γενετική μηχανική, οι γενετιστές και οι εταιρείες βιοτεχνολογίας ένα σύμπλεγμα ανθρώπων που θέλει νας μας κάνει τη ζωή πιο εύκολη και ο σκοπός τους είναι να μας κρατάνε υγιείς;

Ταυτόχρονα ξέρουμε όλοι πως οι φαρμακευτικές δεν είναι άγιες. Διεφθαρμένες σε πολλές περιπτώσεις, μόνο και μόνο να θυμηθεί κανείς το πρόσφατο οικονομικό/ιατρικό σκάναδαλο της novartis (άραγε ξεχάστηκε κι αυτό;) αντιλαμβάνεται πως τα φράγκα είναι πάντα ο στόχος αλλά και μιας μιλάμε και για βιοτεχνολογία έρχεται και ο έλεγχος της ζωής μας και του σώματός μας. Αν βάλει κανείς τα κατάλληλα ερωτήματα και βάλει και το μυαλό σε λειτουργία μπορεί να βρει και τις απαντήσεις. Εμείς από τη μεριά μας σκοπό έχουμε να μοιραζόμαστε απόψεις, προβληματισμούς και να κρατάμε το μυαλό σε κίνηση. Γιατί πρώτα απ' όλα εκεί σημαδεύουν. Και αυτό πρέπει να καταλάβουμε.

ΗΜΕΡΑ Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ Δ. ΣΑΡΗΓΙΑΝΝΗΣ ΣΤΟ "ΗΜΕΡΑ"
06:48 "ΛΟΚ ΝΤΑΟΥΝ ΜΕ ΔΙΑΚΟΠΕΣ ΜΕΧΡΙ ΤΟΝ ΜΑΡΤΙΟ"

Σ Κ Α Τ Ο Λ Ο Γ Ι Α : ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΕΠΙΒΟΛΗΣ ΠΡΟΣΤΙΜΩΝ

Αυτοί οι "ειδικοί" δεν έχουν αφήσει κανάλι για κανάλι. Κάθε μέρα εκεί, να λένε για την κόβιντ 19. Μήπως να γίνουν δημοσιογράφοι καλύτερα; Άλλα αν το καλοσκεφτούμε και παρατηρήσουμε τι λένε στις διάφορες δηλώσεις/συνεντεύξεις τους, δε μιλάνε τόσο για την υγεία μας και την ιατρική διαχείριση της κόβιντ. Ίσα ίσα πιο πολύ φαίνεται να **κάνουν πολιτική**. Είναι αυτοί που προτείνουν/αποφασίζουν για την πολιτική διαχείριση των ζωών μας. Πώς άλλωστε γίνεται, ενώ είναι οι περισσότεροι από δαυτους λοιμωξιολόγοι ή κάτι παρεμφερές, να ξέρουν αν εμείς αντέχουμε να δουλεύουμε από το σπίτι, αν τη βγάζουμε χωρίς δουλειά ή αν δεν έχουμε τρελαθεί ακόμα με τόσα λοκντάουν; Είναι μάλιστα τόσο "ειδικοί" που δε μιλάνε για θέματα της ειδικευσής τους. Ο γνωστός σκατολόγος (μιας και μελετά τα σκατά μας και τσεκάρει το επιδημιολογικό φορτίο) καθηγητής του ΑΠΘ Δημοσθένης Σαρηγιάννης είχε προτείνει από τους πρώτους το πρόστιμο για παραβάσεις να είναι 300€. Αντιγράφουμε από τη συνέντευξη στο NEWS24/7 στις 16/08/2020. Ερωτηθείς για το πώς μπορεί να συγκρατηθεί αυτή η ηλικιακή ομάδα, ο καθηγητής απάντησε: "Δεν μπορεί παρά μόνο με καθαρά και συνεπή μηνύματα για τη σοβαρότητα της κατάστασης, υψηλά πρόστιμα (300€ αντί για 150€) και αστυνομική επιβεβαίωση ότι τα μέτρα τηρούνται από όλους και παντού στη χώρα." Δηλαδή, από τη μία θέλουν να μας απαγορεύσουν να λέμε τις απόψεις μας ως "μη ειδικοί", από την άλλη αυτοί ως "ειδικοί" να προτείνουν και πόσο πρόστιμο θα φάμε. Και μιας και πήγαμε τη κουβέντα στα πρόστιμα ήρθε για να δέσει η αύξηση από τα 300€ στα 500€. Τελικά το πήραν πίσω και είπαν να το επανεξετάσουν σε 10 μέρες. Πιθανώς το ότι πέταξαν το 500άρι, κάνει το 300άρι πιο γλυκό στα μάτια (και τις τσέπες μας) όπως πιο παλιά (όχι πολύ) πετάγαν το "απαγόρευση κυκλοφορίας από τις 9" για να χαρούμε που είχαμε μέχρι τις 12. Με τον καιρό άλλαξε κι αυτό... Όπως και να έχει, το 300άρι είναι πάνω από το μισό βασικό μισθό και από τα υψηλότερα στην ευρώπη που σε σχέση με το κόστος ζωής είναι απάλευτο! Κρατάμε πάντως τη δήλωση του μητσοτάκη για το 500άρι (μιας και δε ξέρεις τι θα βγάλει η επαναξιολόγηση) καθώς στραμπουλάει τον εγκέφαλο "το πρόστιμο για τους παραβάτες, για όσους επιμένουν συνειδητά να παραβιάζουν τα μέτρα, θα αυξηθεί, από τα 300 ευρώ στα 500, ώστε να μπορούμε να αναθερμάνουμε την οικονομία δίχως να βάλουμε σε κίνδυνο την υγεία με ένα τρίτο κύμα πανδημίας". Δηλαδή φταίμε εμείς που το κράτος δεν παίρνει καμία ευθύνη και ταυτόχρονα ακολουθεί τη λογική/υπόδειξη του άλλου "ειδικού" Βατόπουλου που είχε πει "Όπου δεν πήπτει λόγος, πήπτει ράβδος". Επειδή λοιπόν, δε θέλουμε να είμαστε μόνοι και ο καθένας να πρέπει μόνος του να βρει άκρη για τη ζωή του, αλλά στοχεύουμε και στην κουλτούρα μιας συλλογικής ζωής κόντρα στην μοναξιά και την απομόνωση που επιβάλλουν οι καιροί, μπορούμε να αρνηθούμε συλλογικά την πληρωμή των προστίμων. Είναι σημαντικό πολεμώντας την υγιεινιστική τρομοεκστρατεία που έχει επιβληθεί, να πολεμήσουμε και τους άλλους μηχανισμούς επιβολής φόβων. Φόβων όπως, το να μην κυκλοφορούμε ή να πρέπει να γυρίσουμε σπίτι στις 9, 10, 11, 12 (όποτε κάθε φορά διαλέγουν τι ώρα τελειώνει ο προαυλισμός μας) μέσω των προστίμων τους. Μήπως είναι μια καλή ιδέα να αρνούμαστε να τα υπογράψουμε και να αρνούμαστε συλλογικά να τα πληρώσουμε;

‘Το καθεστώς της καραντίνας έχει ως συνέπεια την επέκταση της κράτησής μας στη φυλακή’. Αυτό λένε μεταξύ άλλων οι ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΕΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ ΕΛΕΩΝΑ ΘΗΒΑΣ σε κείμενό τους συμπληρωματικό αυτού που κατέθεσαν την 1η/12/2020 σχετικά με το αίτημά τους για την αποσυμφόρηση των φυλακών. Η κρατική διαχείριση ορίζει 7 ή 14 μέρες καραντίνας όταν κάποιος εισέρχεται στη φυλακή, ενώ επιβάλλονται απαγορεύσεις στα επισκεπτήρια, στις άδειες, στα δέματα και στα είδη ανάγκης. Επίσης, δεν υπολογίζονται τα ημερομίσθιά τους, επειδή τους επιβάλλουν να μην πηγαίνουν για δουλειά! Μας αφηγούνται πως σε φυλακές όπου ο κοροναιός έχει προσβάλλει κρατούμενους, το καθεστώς κράτησης και απομόνωσης στο κελί σε 24ωρη βάση που μπορεί να φτάσει πάνω από ένα μήνα είναι απάνθρωπο και δείχνει ότι τα μέτρα επιβαρύνουν δραματικά τη ζωή στη φυλακή. “Στην ουσία έχουμε μια επιβολή επιπλέον ποινής στην επιβολή της ποινής, ατύπως και για λόγους υγειονομικού συμφέροντος”. Και εξαιτίας αυτής της σκληρής καθημερινής 24ωρης κράτησης/απομόνωσης/περιορισμού στα κελιά απαιτούν μια ημέρα να υπολογίζεται για δύο, όπως ισχύει για την κράτηση στα αστυνομικά τμήματα και στους χώρους των μεταγωγών και μάλιστα αυτή η επιμέτρηση να ξεκινήσει αναδρομικά από την αρχή της καραντίνας. Άλλιώς, αυτή η απάνθρωπη συνθήκη όπως πολύ σωστά λένε: **Θα έπρεπε να θεωρείται βασανιστήριο, αλλά και ως μέτρο εκδικητικό που αποβλέπει στην παράταση της φυλάκισης των κρατουμένων’**

αφίσα που κυκλοφόρησε στους τοίχους της πόλης με το γράμμα από τις κρατούμενες των γυναικείων φυλακών Θήβας,

για περισσότερα σχετικά με το ζήτημα, μπορείτε να διαβάσετε το έντυπο αντιπληροφόρησης 5Α από τα κόκκινα μαντήλια.

Τον Αλέφαντο τον θυμάστε; Από τους λίγους προπονητές που έκανε αλλαγή στην αλλαγή. Πιθανώς ο Π.Ο.Υ. να επηρεάστηκε από την τακτική του, γιαυτό έχει αλλάξει τον ορισμό της γενικής ανοσίας πληθυσμού 2-3 φορές τους τελευταίους μήνες. Στις 9 Ιούνη 2020 ο ορισμός ήταν “**ανοσία αγέλης είναι η έμμεση προστασία από μια μεταδοτική ασθένεια που επιτυγχάνεται όταν ένας πληθυσμός έχει ανοσία είτε μέσω εμβολιασμού είτε μέσω ανοσίας που αναπτύχθηκε μέσω πρότερης μόλυνσης**”. Στις 13 Νοέμβρη ο ορισμός είχε αλλάξει ριζικά. Η φυσική ανοσία είχε εξαφανιστεί εντελώς, και η μόνη «αναγνωρισμένη» ανοσία ήταν μέσω εμβολιασμών. Στο τέλος του 2020 ξανά άλλαξε επαναφέροντας την ανοσία που επιτυγχάνεται μέσω πρότερης μόλυνσης αλλά αυτή τη φορά συμπληρώνει “**η ανοσία αγέλης απέναντι στον covid-19 θα πρέπει να επιτευχθεί μέσω της προστασίας του κόσμου μέσω εμβολιασμού, όχι με την έκθεσή του στον παθολογικό (οργανισμό) που προκαλεί την ασθένεια**”. Μάλλον δεν είναι και τόσο αστείο να αλλάζεις ορισμούς κάθε τρεις και λίγο. Πιο πιθανό φαίνεται να τους αλλάζεις για να παίξεις καλύτερη μπάλα με τις φαρμακευτικές και να τις βιολέψεις. Πόσο θα τους αφήνουμε να κάνουν ό,τι γουστάρουν ενάντια στις ζωές μας;